

ПЕПЕЛЯШКА

от ШАРЛ ПЕРО

Обработка – ЕЛЕНА ДИМИТРОВА

Имало едно време един благородник, който се оженил повторно за такава надменна и горделива жена, каквато хората не били виждали дотогава. Тя имала две дъщери. И двете по всичко приличали на нея.

Мъжът, от своя страна, имал едно момиче с безпримерна доброта, която било наследило от майка си — най-добрата жена на света.

Много скоро след сватбата мащехата показала лошия си нрав. Тя не можела да понася малкото момиче, защото неговите добри качества правели дъщерите ѝ още по-омразни на хората. Момичето спяло на тавана върху мръсен сламеник, а сестрите му живеели в стаи с паркет, с най-модерни легла и големи огледала, в които се оглеждали от сутрин до вечер. Мащехата го карала да върши най-грубата домакинска работа:

- Пепеляшо, къде си?
- Тук съм, госпожо! - отговаряла Пепеляшка.
- Не съм ти никаква „госпожа“. Ще ме наричаш „мамо“! Ясно?
- Да, госпожо ...мамо.
- Изми ли съдовете?
- Да!
- А измете ли стълбите ?
- Да!
- Изчисти ли стаите на сестрите си?...
- Изчистих ги, мамо.
- А избърса ли големите огледала в стаите им? Сестрите ти трябва да могат да се оглеждат от глава до пети!
- Избърсах огледалата...да!

Горкото момиче страдало търпеливо и не смеело да се оплаче на баща си, за да не му се кара, защото той за всичко слушал жена си. Щом свършело работата си, отивало в ъгъла при огнището и сядало край пепелта, затова

всички го наричали Пепеляшка. Но при все че дрехите на Пепеляшка били вехти, тя била сто пъти по-хубава от сестрите си, които били облечени великолепно. Един ден в кралството се разнесла важна новина. На площада пристигнали царските глашатаи и започнали да викат с цяло гърло:

- Насам, народе-е-е! Важно съобщение! Царският син устоява бал в двореца-а-а! - извикал първият глашатай.

- Внимание, внимание! Бал в двореца-а! - добавил вторият.

- Поканват се всички знатни граждани и гражданки от цялото царство да присъстват на бала. Принцът ще си избере съпруга измежду девоите.

- Принцът ще си избере съпруга-а-а!

- Девоите-и-и знатни, не пропускайте късмета си да се ожените за принца! Утре вечер – на бала!

- Утре вечер – на бала!

- Чухте ли важното съобщение?- зарадвала се Матехата. - Принцът ще се жени! Поканени са всички девоите от кралството на бал в двореца!... Ами сега? Момичета, дъщери мои скъпи!

- К'во, бе мамо? – казали двете дъщери.

- Трябва да отидете утре в двореца , да сте най-красивите и най-хубаво облечените на бала. Бързо, бързо да се захващаме с приготвлението. Той ще се жени!

- Кой ще се жени, не разбрах, комшията ли?...-попитала голямата дъщеря.

- Не комшията...Ще се жени принцът, дъще-е-е...Той е поканил всички знатни девоите на бал. И вие трябва да отидете на бала.

- Ние? - в един глас извикали двете дъщери.

- Вие, да! Едната от вас трябва да се ожени за принца. А втората – за неговия първи министър. Ясно? Започвайте да се приготвяте! Изберете тоалетите си, а пък аз ще извикам у дома най-добрите фризьори на света, които да ви превъвнат в най-красивите бъдещи принцеси.

- Аз ще облека роклята си от розово кадифе с английската гарнитура – похвалила се голямата дъщеря.

- А аз ще си сложа жълтата рокля с лилавите цветя и диамантената огърлица! Ще бъда по хубава от тебе и аз ще се ожения за принца!- заяждала се по-малката от сестрите.

- Аз ще се ожения за принца!

-Не! Аз ще се ожения!...

Тогава пристигнали най-добрите фризьори, които подредили буклите на двете дъщери и купили бенки от най-добрия майстор. Извикали и Пепеляшка, за да чуют и нейното мнение, защото тя имала добър вкус. Сестрите ѝ говорили:

- Пепеляшке, иска ли ти се да отидеш на бала?

- Как да не ми се иска...Да!

Сестрите избухнали в смях:

- Пепеляшка - на бала! Пепеляшка - на бала! Ха-ха-ха!

- Ех, госпожици, вие ми се подигравате!

Най-после щастливият момент дошъл. Сестрите тръгнали за бала, а Пепеляшка останала у дома и дълго гледала след тях. Когато се изгубили от погледа ѝ, тя заплакала. При нея в този момент дошла кръстницата ѝ и я видяла цялата обляна в сълзи.

- Защо плачеш, мило мое момиче?- попитала кръстницата ѝ, която била вълшебница-фея.

- Много ми се искаше, много ми се искаше...

- Много ти се искаше да отидеш на бала, нали?

- Да...

- Добре, ако бъдеш послушна, аз ще направя така, че и ти да отидеш на бала. Иди в градината и ми донеси една тиква!

Пепеляшка веднага откъснала най-хубавата тиква, която могла да намери. Занесла я на кръстницата си, като се чудела как тази тиква ще я закара на бала. Кръстницата издълбала тиквата до кората, докоснала я с пръчицата си и тиквата се превърнала в прекрасна каляска, цялата позлатена.

- И тъй, ето с какво ще отидеш на бала, довольна ли си? - попитала кръстницата-фея.

- Да, но така ли ще отида с моите грозни дрехи?

Кръстницата само докоснала девойката с пръчицата си и изведнъж дрехите ѝ станали от злато и сребро, целите обшити със скъпоценни камъни, после ѝ дала и прекрасни стъклени пантофки, втори като тях нямало на света. Тогава кръстницата предупредила Пепеляшка:

- Слушай, мило момиче! Моята магия ще трае само до полунощ. Ти трябва да напуснеш двореца преди часовникът да звънне в 12 часа вечерта. Ако останеш и миг по-късно на бала, каляската ти ще се превърне в тиква, а дрехите ще придобият предишния си вид. Обещавах ли?

- Обещавам, скъпа кръстнице!

Така пременена, Пепеляшка се качила в каляската и отпътувала към двореца. Там балът вече бил започнал. А Негово Величество принцът още не бил облечен! Царедворците искали да го променят с най-официалните му дрехи...

- Ваше Величество, закъснявате за балната зала! Сложете тази пелерина!... Толкова много девойки Ви очакват...

- Добре, добре. Обличам се! Дайте ми най-новите дрехи, онези с дантелите и златните копчета!

Принцът влязъл тържествено в балната зала. Там всички девойки - гостенки му се кланяли и искали да го впечатлят със своето поведение и танци. Но принцът останал безучастен на своя трон. Когато известили, че е пристигнала непозната знатна принцеса, в миг настъпила дълбока тишина. Цигулките престанали да свирят и танците спрели. Всички съзерцавали чудната красота на непознатата. Чувал се само неясен шепот: „Ах, колко е красива!“ Самият цар, въпреки че бил доста стар, непрекъснато я гледал и пошепнал на царицата, че много отдавна не бил виждал толкова хубава и мила девойка. Царският син я настанил на най-почетното място, после я поканил на танц. Тя танцувала така прелестно, че гостите още повече се възхитили от нея.

- О, непозната принцесо! Колко сте красива! Вие сте като росата, в която се отразява слънцето! – казал принцът, докато танцували, без да откъсва поглед от девойката.

- Благодаря за хубавите думи, Принце.

- Прекрасно е, че дойдохте на бала в двореца. Прекрасно е, че се срещнахме.

- О, да. Прекрасно е! Само че... Наближава 12 часа! Божичко... Ще закъснея...- прекъснала танца Пепеляшка и хукнала да бяга.

- Как е вашето име, принцесо?... - извикал принцът след нея, но като не получил отговор от прекрасната непозната и той хукнал, за да я догони...

В двореца настанала суматоха. Часовникът от кулата отброил 12 тежки удара.

- Ваше Величество, принцесата изчезна. Избяга! – извикали царедворците.

- Как така - избяга?- учудил се принцът.

- Опитавме се да я спрем, но тя мина покрай нас тичайки и изчезна – добвил един от царедворците.

- Ваше Величество, попитайте ли я как се казва? Разбрахте ли от кое царство е дошла непознатата принцеса? – попитал вторият царедворец.

- Не, не успях да разбера.

- Колко сте тъжен, Ваше Величество. Но аз ей сега ще Ви развеселя - добавил царският шут. - Вижте какво намерих...НЕЙНАТА ПАНТОФКА! Принцесата е загубила своята стъклена пантофка, тичайки надолу по стълбите!

- Ах, това е нейната стъклена пантофка! – възкликнал принцът - Издавам важна заповад! Утре трябва да обиколите цялото царство и да намерите девойката, на която принадлежи тази пантофка.

- Ваше Величество, как да направим това?- попитал първият царедворец.

- В царството има толкова много девойки...– добавил вторият.

- Ще обиколите цялата страна. Не трябва да пропуснете нито една къща! Всички девойки трябва да премерят стъклената пантофка!- заповядал царският син - Ще се ожения за тази девойка, на чийто крак стане пантофката!

Царедворците тръгнали да мерят пантофката из цялото царство - на принцесите, на графините, на придворни дами, на всички девойки, но напразно. Пантофката била толкова малка, че не ставала на никого. Накрая царските пратеници стигнали до последния град, до последната улица и до последната къща. Това бил домът на Пепеляшка.

А там доведените сестри още разказвали колко интересно е било на бала.

- Ако беше дошла на бала, Пепеляшке - казала голямата сестра, щеше да видиш най-хубавата принцеса на света!

- Там дойде една невиджана красавица! – добавила малката сестра.

- Как се казва тази принцеса? - попитала Пепеляшка.

- Никой не я познава. Никой не знае от кое царство е дошла. Царският син много се натъжи, когато тя внезапно си тръгна. Той не обърна внимание на нито една от другите девойки – с неудоволствие отбелязала мащехата.

На вратата на къщата се почукало.

- Има ли тука моми за женене? – чул се гласът на царедвореца.

- О, да...Имаме, имаме ! - отговорила мащехата и отворила вратата.

- Колко са девойките в тази къща?

- Две!

- Трябва да премерят тази пантофка. На която девойка стане пантофката, за нея ще се ожени моят господар – Негово Величество принцът!

- Дайте пантофката...Ей сегичка...- и мащехата извикала първата си дъщеря да мери пантофката - Свий си пръста, миличка!

- Ох...ох...Ще ми счупиш пръста, бе мамо... Боли... Не ми става, не виждаш ли - извикала голямата дъщеря.

- Ела и ти да премериш пантофката - обърнала се мащехата към малката си дъщеря.

- Ох, отзад не ми става...Не ми влиза петата!

- Я, натисни по-силно!

- Не става! – изпищяла малката дъщеря и избягала.

- А тази девойка, там до огнището, няма ли да премери пантофката? – попитал царедворецът.

- О, но това е слугинята...Да не мислите, че е ходила на бал? – отговорила мащехата.

- Няма значение...Нека да я пробва. Принцът каза всички девойки да премерят пантофката! – добавил вторият царедворец.

- Пепеляшо, иди, ма – разпоредила се мащехата.

Пепеляшка без никакво усилие обула пантофката на малкото си краче. Учудването на всички било голямо, но станало още по-голямо, когато Пепеляшка извадила от джоба си и втората стъклена пантофка. В този миг дошла и кръстницата, докоснала с пръчицата си дрехите ѝ и ги направила още по-разкошни от предишните.

Тогава двете сестри познали в нейното лице хубавата девойка, която видели на бала и се хвърлили в краката ѝ да искат прошка за лошите си обноси. Тя ги вдигнала, прегърнала ги и казала, че им прощава от сърце и че ги моли да я обичат винаги.

Така нагиздена, Пепеляшка била заведена при младия принц, който я харесал още повече и побързал да я попита:

- Прекрасна, девойко, веднага те познах. Ти си красивата гостенка на моя бал. С теб танцувах, нали?

- Да, аз съм, принце – отвърнала Пепеляшка.

- Ще се ожениш ли за мен?

- Да!

В царския дворец вдигнали голяма сватба. Три дни всички яли, пили и се веселили. И аз бях там. Ядох, пих и се веселих.